

A Győri Ítéltábla a dr. Erdei Mária ügyvéd által képviselt **felperesnek** a Neiger és Társa Ügyvédi Iroda által képviselt **I.r. és II.r. alperesek** ellen vállalkozói díj megfizetése iránti perében a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2010. november 5.napján kelt 4.P.21.938/2009/20. számú ítélete ellen a felperes részéről 21. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezését helybenhagyja.

Köteles felperes megfizetni az állam javára az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 373.900,- (Háromszázhetvenháromezer-kilencszáz) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Köteles a felperes megfizetni az alpereseknek egyetemlegesen 50.000,- (Ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

Az I.r. alperes megkeresésre a felperes 2007. december 20-án árajánlatot adott az alpereseknek bruttó 47.649.632,-Ft vállalkozói díjról a tulajdonukban álló "**Helység**" 1... szám alatti építési telken elkészítendő családi ház kulcsrakész kivitelezésére, és 2007. december 21-én 3.000.000,-Ft-ot vett át tőlük téglavásárlásra. Ekkor még vállalkozási szerződést nem kötöttek, de megállapodtak abban, hogy a felperes az épület tervezését is elvégzi, amiért külön díjat nem számít fel, figyelemmel arra, hogy a kivitelezést is ő végzi. A fentieket követően 2008. április 22-én kötöttek a felek írásban vállalkozási szerződést, amelyben a felperes vállalta a fenti telken családi ház kulcsrakész kivitelezését az általa készített tételes költségvetés szerint és részletezett műszaki tartalommal bruttó 44.716.000,- Ft vállalkozói díjért. A szerződésben a munka befejezésének időpontjaként 2008. szeptember 5-ét jelölték meg. A szerződés szerint amennyiben az alperesek anyagot vásárolnak, úgy az egyösszegű ártól a felek eltérhetnek. Rendelkeztek arról, hogy a felperes három részszámlát nyújthat be, míg a negyediket a kivitelezés befejezése és a jogerős használatbavételi engedély megszerzése után nyújthatja be. Megállapodtak, hogy a kivitelezési határidő késedelmes teljesítése esetén a felperest napi 10.000,-Ft kötbér terheli, és a szerződés módosítása és kiegészítése kizárólag írásban történhet.

A fentieket követően 2008. május 22-én a felek a fenti vállalkozási szerződést írásban módosították, és a vállalkozói díj összegét (32.070.444,-Ft+6.414.089,-FtÁFA) 38.484.533,-

forintban határozták meg. Úgy rendelkeztek, hogy a felperes 4 db részszámlát nyújthat be, az első hármat egyaránt 10.000.000,-Ft összegben, a negyedik befejező számlát 2008. szeptember 5-én jogosult benyújtani. A felperes a vállalkozási szerződés módosításához utóbb, 2008. május 25-én készített árajánlatot. Az ebbe foglalt vállalkozói díj összege egyezett a szerződés módosításában rögzített vállalkozói díjjal, az utóbbi árajánlat 2008. április 30-i anyagáron készült, és szemben a korábbi árajánlattal, a felperes már nem számolt fel 6 %-os rezsiköltséget. A felek 2008. augusztusban megegyeztek abban, hogy a kiviteli terven nem szereplő utcai, udvari kerítést és az udvar térburkolását pótmunkaként a felperes elvégzi, de nem állapodtak meg, hogy ezért milyen összegű vállalkozói díj illeti meg a felperest.

A felperes az első részszámlát 10.000.000,- Ft összegben 2008. június 4-én nyújtotta be, amit az alperesek 2008. június 6-án megfizettek. A második részszámlát szintén 10.000.000,-Ft összegben 2008. július 18-án nyújtotta, amit az alperesek 2008. július 24-én megfizettek. 2008. augusztusra a felperes késedelembe esett, nem tudta tartani a harmadik részszámlához előírt teljesítések határidejét, így a harmadik részszámláját csak 2008. augusztus 29-én nyújtotta be 5.000.000,-Ft összegben, amit e napon az alperesek megfizettek. Ezt megelőzően 2008. június 9-én a felperes átvett előlegként 2.000.000,-Ft-ot, majd 2008. szeptember 23-án 5.000.000,- Ft-ot. 2008. december 10-én az alperesek további 4.000.000,-Ft-ot, 2009. január 16-án 1.400.000,-Ft-ot, 2009. március 6-án 1.000.000,-Ft-ot és további 84.533,-Ft-ot fizettek meg a felperesnek.

A felperes a munkákkal jelentős késedelembe volt, és 2009. január 20-án adta csak át az alpereseknek a kulcsokat, akik a használatbavételi engedélyt 2009. február 25-én kapták meg, a vállalt pótmunkákat ugyanakkor a felperes csak 2009. áprilisban fejezte be. A használatbavételi engedély 2009. március 20-án emelkedett jogerőre és az ezt követő napon, a felek átadás-átvételi jegyzőkönyvet vettek fel.

A felperes 2009. április 7-én kiállította (..... számú) negyedik, befejező számláját 13.484.533,- forintból, rögzítve azon, hogy az a „negyedik szakaszszámla, befejező számla”, ennek összegét az alperesek már korábban megfizették. A felperes így négy számlát állított ki (kétszer 10.000.000,-Ft-ról, egyszer 5.000.000,-Ft-ról, és a végszámlát 13.484.533,-Ft-ról) melyek együttes összege megegyezett a 2008. május 22-i vállalkozási szerződésben írt 38.484.533,-Ft-tal. A fentieket követően a felperes ugyanakkor 2009. július 17-én egy „újabb végszámlát” állított ki, ugyanazon a számlaszámon, mint 2009. április 7-én. Ebben befejező- és pótmunka címen 12.682.000,-Ft-ot tüntetett fel. A számla kiállításával egyidejűleg küldött felszólító levelében az alperesektől további 7.659.000,-Ft vállalkozói díj megfizetését kérte. Ezt az alperesek visszautasították arra hivatkozva, hogy 2009. április 7-én már kiállításra került a végszámla, amit teljesítettek, és ezzel egyidejűleg abban állapodtak meg, hogy a pótmunkák ellenértékét a késedelmi kötbér összegébe beszámították.

A felperes keresetében 8.959.000,- Ft megfizetésére kérte kötelezni egyetemlegesen az alpereseket, amelyből 7.659.000,-Ft-ra vállalkozói díjként, 1.300.000,-Ft-ra kártérítésként tartott igényt. Arra hivatkozott, hogy a 2008. április 22-én létrejött vállalkozási szerződés szerint 44.716.000,-Ft illette volna meg, azzal hogy bizonyos tételek anyagköltségei a tényleges beszerzési ár figyelembevételével kerülnek elszámolásra. Az anyagköltségek e többlete, továbbá az időközben az alperesek által megrendelt pótmunka 2.742.000,-Ft összege miatt az elvégzett munkák összértéke 51.166.000,-Ft lett. Ebből az alperesek - a

felperes előadása szerint - 42.900.000,-Ft-ot megfizettek, így a kettő különbözeteként 8.266.000,-Ft illetné meg. Ebből levonta az alperesek által a felperes helyett az energia szolgáltatónak megfizetett 257.000,-Ft-ot. Elismerte, hogy 28 nap késedelem miatt felelősséggel tartozik, így további 280.000,-Ft-ot levonásba helyezett. A terasz burkolatjavítási munkáinak az elmaradása miatt pedig további 70.000,-Ft-tal csökkentette a követelését, és ezért tartott igényt 7.659.000,-Ft vállalkozói díjra. A kárigénye körében arra hivatkozott, hogy mivel az alperesek nem rendezték vállalkozói díj követelését, emiatt ilyen összegű kára keletkezett egyéb elvállalt vállalkozói tevékenysége elmaradásából.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Arra hivatkoztak, hogy a 2008. április 22-én kötött vállalkozási szerződést 2008. május 22-én közös megegyezéssel módosították, és a már kifizetett 3.000.000,-Ft-ra is tekintettel a vállalkozói díj összegét 38.484.533,-Ft-ban állapították meg, amely fix összegű átalányár volt. A módosított szerződés szerinti vállalkozói díjat megfizették, mivel a benyújtott részszámlákat, illetőleg végszámlát maradéktalanul kiegyenlítették, így a 2007. december 21-én átadott 3.000.000,-Ft-on felül 2008. június 6-a és 2009. március 26-a között 38.484.533,-Ft-ot fizettek meg a felperesnek. A szerződés átalányár jellege miatt, mennyiségi eltérésekre a felperes nem hivatkozhat. Nem vitatták, hogy az udvari, utcai kerítést, illetve az udvari térburkolást pótmunkaként, a megrendelésükre végezte el a felperes, de annak díját csak 1.709.000,-Ft-ban tartották elfogadhatónak. Ugyanakkor a felperesnek 2008. szeptember 5-én kellett volna a szerződés szerint teljesíteni, de csak 2009. január 30-án tudtak beköltözni. A napi 10.000,-Ft kötbért 2009. január 30-ig számolva 2.440.000,-Ft összegű kötbér igényüket beszámították az általuk elismert felperesi pótmunka ellenértékébe, míg a különbözeteként javukra mutató 731.000,-Ft-ra jogfenntartó nyilatkozatot tettek. Utaltak arra, hogy a felperes 2009. április 7-én már benyújtotta az általa is végszámlának nevezett számláját, így az újlag előterjesztett „végszámla igénye” elfogadhatatlan. Nem vitatták, hogy volt ugyan arról szó, hogy bizonyos tételeknél a tényleges anyaggal számolnak, ha az alperesek igénye alapján magasabb értékű anyagok beszerzésére kerül sor, ilyenre azonban nem került sor. A kárigény nincs okozati összefüggésben az alperesek végszámla rendezésével.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította, kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az államnak 537.500,-Ft kereseti illetéket, továbbá az alpereseknek 350.000,-Ft+ÁFA perköltséget. **Határozatának indokolása szerint** a felek között a Ptk.389.§-a szerinti vállalkozási szerződés jött létre, melyet a felek 2008. május 22-én módosítottak. A Ptk.207.§-a szerinti színlelt szerződésről csak akkor lehetne szó, ha a felek szerződéskötési akarata kölcsönösen másra irányult, mint amely szerződés a felek között formálisan létrejött. Az alperesek vitatták, hogy színlelt szerződésmódosítás jött volna létre a felek között, és e vitatással szemben a felperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettsége ellenére, sem tudta bizonyítani, még valószínűsíteni sem, hogy a szerződésmódosítás nem a felek valós szerződési akaratán alapult volna. A felperes a személyes meghallgatása során maga is azt adta elő, hogy elengedte az alperesek kérésére az eredeti árajánlatban feltüntetett 2.269.000,-Ft rezsiköltséget, és egyezően adták elő a felek, hogy 2007. december 21-én az alperesek már 3.000.000,-Ft-ot átadtak a felperesnek, amellyel a felek elszámoltak. Az anyagárak is kedvezőbbek lettek több beépített anyag vonatkozásában is. A fenti bizonyítékokat mérlegelve az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a 38.484.533,-Ft

átalányarat tartalmazó vállalkozási szerződés-módosítás érvényesen létrejött a felek között. Ehhez képest alaptalanul számolt a felperes 44.716.000,-Ft vállalkozói díjjal a keresete számszaki levezetésekor. Egyezően adták elő a felek azt is, hogy pótmunka jelleggel történt meg az utcai, udvari kerítés és az udvar térburkolatának az elkészítése, aminek díjában nem állapodtak meg. Emiatt a felperesnek kellett volna bizonyítania, hogy az alperesek által elismert pótmunka összegén felüli összeg megilleti, de a felperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettségének e körben szintén nem tett eleget, igazságügyi szakértő kirendelését sem kérte, az elsőfokú bíróság felhívása és figyelmeztetése ellenére. Szintén nem tudta bizonyítani az 5.556.000,-Ft összegű anyag-többletköltség igényét, hiszen e körben sem kérte szakértő kirendelését. A vállalkozási szerződésnek nincsen olyan rendelkezése, hogy a felperes jogosult lenne az eredeti árajánlatban foglalt anyag- és díjköltségekkel szemben a ténylegesen felmerült költségeket érvényesíteni. A felek egyösszegű megállapodást kötöttek, a szerződésmódosítást írásbeli alakhoz kötötték, erre vonatkozó írásbeli szerződésmódosítás pedig nem történt. Az alperesek állították, hogy többletköltséggel járó igénnyel nem éltek, ilyet a felperes sem tudott bizonyítani. A felperes a nyílászárók kapcsán sem tudta ezt bizonyítani, hiszen a nyílászárók ellenértékét az alperesek fizették meg közvetlenül a szállítónak. A felperes saját kockázata, hogy az általa tervezett anyag- és díjköltséghez képest többletet ér el, vagy megtakarításhoz jut. Annak ellenére, hogy a felek egyösszegű árban állapodtak meg, a felperes egyes tételek vonatkozásában utólagos tételes elszámolással kívánta vállalkozói díj igényét érvényesíteni, amelyre jogi lehetősége nincsen.

A felperesnek 2008. szeptember 5-én kellett volna átadnia a kulcsrakész házat, ehhez képest az alperesek csak 2009. január 30-án tudtak beköltözni. A neki felróható késedelem miatt a szerződésben kikötött napi 10.000,-Ft kötbér 2009. január 30-ig terheli a felperest, ugyanis nem tudta bizonyítani, hogy a késedelem rajta kívül álló okok miatt következett be, neki fel nem róható késedelmi okot meg sem jelölt. Az alperesek a kiállított részszámlákat határidőben megfizették, igazolták, hogy az előlegként átadott 3.000.000,-Ft-on felül 38.484.533,-Ft-ot megfizettek a felperesnek, míg a felperes 42.900.000,-Ft vállalkozói díj megfizetését ismerte el. Ugyanakkor igazságügyi szakértői vélemény nélkül nem lehet megítélni, hogy pótmunka, anyag-többlet, és késedelmi kötbér figyelembevételével a felperest bármilyen összeg megilletné, a felperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. Alaptalannak találta a felperes kártérítési igényét is. Rámutatott, hogy amikor a felperes a perben nem álló "A"-val a vállalkozási szerződését 2009. március 10-én felbontotta, nem volt az alpereseknek fizetési kötelezettsége a felperes felé, hiszen a végszámlát a felperes csak 2009. április 7-én nyújtotta be, 2009. év elejével pedig a vállalkozási szerződésben írt díjat az alperesek már megfizették a felperesnek. Utalt arra, hogy a felperes érthetetlen módon ugyanazon a bizonylaton 2009. április 7-én és 2009. július 17-én két végszámlát is kiállított, megsértve a számviteli törvény rendelkezéseit. A felperes maga csatolta be az első végszámlához készült számítást, amely szerint a 38.484.000,-Ft módosított összegű vállalkozói díjban elszámolták a módosító tételeket, a pótmunkákat, a késedelmi pótlékot, a kiállított részszámlákat, a kifizetett összegeket, ehhez képest jött ki a végszámla szerinti 13.484.000,-Ft, amit a végszámlában a felperes az alperesek felé kiszámlázott. E számítás bizonyítja, hogy az első végszámla kiállítása előtt a felek egyeztettek, számoltak többlettel és pótmunkával is. A felperes nem volt jogosult újabb végszámlát kiállítani, ugyanakkor jogszabálysértően és alaptalanul ugyanazon nyomtatványon két eltérő összegű végszámla kiállítására került sor 3 hónap eltéréssel. A

felperes bizonylatolása jogszabálysértő, számításai követhetetlenek, követelése nem egyértelmű, így még csak nem is valószínű, hogy a bármilyen követelése lehetne az alperesekkel szemben.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak részbeni megváltoztatásával az alpereseket egyetemlegesen 6.231.467,-Ft vállalkozói díj és ennek 2009. június hó 17. napjától járó törvényes kamatának a megfizetésére kérte kötelezni. Fellebbezésében előadta, hogy az nem terjed ki a pótmunka, a beépített anyagok árkülönbözete, és a kártérítés jogcímén előterjesztett kereseti igényeinek az elutasítására. Kizárólag a 2008. április 22-én megkötött szerződésben szereplő 44.716.000,-Ft, és a 2008. május 22-én megkötött módosításban írt 38.484.533,-Ft közötti 6.231.467,-Ft vállalkozói díjhátralék a jogorvoslati kérelem tárgya. Az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a felek közötti elszámolásban a 2008. május 22-én megkötött szerződésmódosításban írt 38.484.533,-Ft az irányadó, mert álláspontja szerint bizonyítani tudta azt a körülményt, hogy a „szerződésmódosításban” rögzített vállalkozói díj a felek „belső jogviszonyában” színlelt volt. Az elsőfokú bíróság tévesen értékelte úgy a szerződésmódosítást, hogy az konszenzuson alapult. A felperes állításával szemben nem tesz megállapítást az ítélet arról, hogy a szerződés módosítása iránti igény kinek az érdekkörében merült fel. A műszaki tartalom ugyanis nem változott, és nyilvánvaló, hogy a vállalkozó felperesnek nem fűződhetett érdeke ahhoz, hogy a 2008. április 22-én már 2.933.632,-Ft díjengedménnyel megkötött szerződés díjtartalmát további 6.231.467,-Ft-tal csökkentsék. E tény a Pp.163.§.(3) bekezdésében írtakra tekintettel külön bizonyítást nem igényel. A szerződés módosítása kizárólag az alperesek érdekkörében felmerülő ok miatt, harmadik személy, a perben nem álló **"B"** Bank Zrt-nél történő felhasználás miatt volt szükséges, hogy az alperesek megfeleljenek a hitelezési feltételeknek, ami a hitelezési üzletszabályzat körébe tartozó kérdés, annak a felek elszámolási viszonyában nincsen jelentősége. 2008. május 22-ét megelőzően bemutatott a felperesnek az I.r. alperes egy általa készített feljegyzést, amely az I.r. alperes akkori előadása szerint a finanszírozó bankkal történő egyeztetésen alapuló számlaértéket, és az ezen belüli részletjesítéseket tartalmazta. Az ennek alapján elkészült vállalkozási szerződés módosítását a felperes azzal írta alá, hogy a megállapodásuk szerinti belső elszámolási viszonyuk nem fog módosulni. Ezt a szerződésmódosítás nem tartalmazhatta, mert az benyújtásra került a finanszírozó hitelintézethez. Az érvelését alátámasztja az is, hogy 2008. május 25-i dátummal, a szerződésmódosításhoz képest utólag készítette csak el a felperes, szintén az I.r. alperes kérésére azt az árajánlatot, amelynek fő számait szintén az I.r. alperes közölte vele, a hitelintézettel történt egyeztetést követően. Normális körülmények között az árajánlat megtétele időben meg kellett volna hogy előzze a szerződés, vagy a módosított szerződés megkötését. Ennek eltérősége miatt, a bizonyítási teher az összecszerűség változásának indoka tekintetében az alpereseket terheli. A bizonyítási teher megfordulását indokolja az is, hogy a módosításra az alperesek érdekkörében keletkezett ok miatt került sor, és a már korábban elfogadott és beárazott műszaki tartalom sem változott. A teljes bizonyító erejű magánokirattal szemben is lehetőség van ellenbizonyításra, és a hivatkozott 2008. május 25-én kelt árajánlat erre alkalmas. A felperes részéről 2009. április 7-én kiállított végszámla sem a felek tényleges ügyleti akaratát tükrözte, ennek tartalmát szintén a hitelintézethez történő bemutatási igény határozta meg, és

kiállításának alapjául az I.r. alperesnek az a feljegyzése szolgált, amelyet a fellebbezéshez ismételten becsatolt.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet fellebbezett részének a helybenhagyására irányult, annak helyes indokai alapján. Érvelésük szerint az elsőfokú bíróság ítéletében részletesen kifejtette a fellebbezéssel érintett felperesi igény megalapozatlanságának indokait, és a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján vizsgálta a szerződés módosításának a körülményeit is. A felperes az elsőfokú bíróság többszöri felhívása és figyelmeztetése ellenére sem terjesztett elő bizonyítási indítványt ezen igénye vonatkozásában sem. A felperes fellebbezése azért sem lehet megalapozott, mert az alperesek a felperes által is elismerten magasabb összeget fizettek meg a módosított vállalkozási szerződésben foglalt összeghez képest. Az ezt meghaladó felperesi követeléssel szemben pedig beszámításra alkalmas az alperesek által az elsőfokú eljárásban előterjesztett késedelmi kötbér igény.

A fellebbezés nem alapos.

Előrebocsátja az ítéletábra, hogy az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § /3/ bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül. Ennek alapján - fellebbezés hiányában - a felülbírálat nem érintette az elsőfokú ítéletnek a felperes keresetét a fellebbezéssel érintett 6.231.467,-Ft összeget meghaladó részében elutasító rendelkezését.

Az ítéletábra álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perben szükséges és elégséges mértékben a bizonyítási eljárást lefolytatta, az ott beszerzett bizonyítékokat a Pp.206.§-ának megfelelően, helyesen, okszerűen, összességükben értékelve helyes tényállást állapított meg, és abból levont jogi következtetéseivel, az elsőfokú bíróság érdemi döntésével, és annak indokolásában foglaltakkal is az ítéletábra teljes egészében egyetértett, azokat megismételni nem kívánja, azokra csupán hivatkozik. (Pp.254.§ (3) bekezdés)

A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az ítéletábra kiemeli, hogy a felperes a fellebbezését kizárólag a felek közötti vállalkozási szerződés módosításának színleltségére hivatkozva az abban meghatározott vállalkozói díj és a felek közötti korábbi - utóbb módosított - vállalkozási szerződésben meghatározott vállalkozói díj különbözetére terjesztette elő.

Az ítéletábra rámutat arra, hogy helyesen fejtette ki az elsőfokú bíróság, hogy a perben a tényállítást előterjesztő felperes köteles bizonyítani, hogy a 2008. május 22-i szerződésmódosítás színlelt volt, és valójában az eredeti vállalkozói díj nem módosult. Erről az elsőfokú bíróság a felperest a fellebbezéssel érintett körben is a Pp.3.§ (3) bekezdése alapján helyesen tájékoztatta, megfelelő határidőt szabva hívta fel a tényállítási megtételére, bizonyítékainak, bizonyítási indítványainak előterjesztésére a Pp.141.§ (6) bekezdés, továbbá a Pp.3.§ (4) bekezdésében foglalt jogkövetkezmények terhe mellett.

Az elsőfokú bíróság a fenti tájékoztatást követően rendelkezésre bocsátott bizonyítékok alapján, a teljeskörű bizonyítási eljárás lefolytatása után, a bizonyítékok okszerű

értékelésével, logikai ellentmondás nélkül helytállóan állapította meg azt, hogy 2008. május 22-én a peres felek közös egyeztetése alapján írásban a vállalkozási szerződést módosították. Ennek következtében a 38.484.533,-Ft átalányárat tartalmazó vállalkozási szerződés-módosítás érvényesen létrejött a felek között, ez volt a módosított vállalkozási szerződés valóságos tartalma a tényleges ügyleti akaratuk szerint. A felperes a perben nem tudta azt ítéleti bizonyossággal bizonyítani, hogy e szerződésmódosítási szándékuk csak színlelt volna, és a módosítás kizárólag arra irányult, hogy az alperesek megfeleljenek a hitelezési feltételeknek, de az a „felek elszámolási viszonyát nem érintette volna”.

A felperes fellebbezésében hivatkozott gazdasági megfontolások racionális volta, a műszaki tartalom változatlansága, vagy a módosított szerződéshez képest csak utólagosan elkészített módosított tartalmú árajánlat ténye nem fordították meg a jelen eljárásban a bizonyítási terhet. Megjegyzi az ítéletábra, hogy az e körben felhozott indokokat egyebekben már az elsőfokú bíróság is a mérlegelési körébe vonta, és ezeket az egyéb bizonyítékokkal összevetve, helyesen állapította meg, hogy a felperes a perben a Pp. 164.§ (1) bekezdése szerint őt terhelő bizonyítási kötelezettsége ellenére, sem tudta bizonyítani - még csak valószínűsíteni sem - hogy a szerződésmódosítás nem a felek valós szerződési akaratán alapult.

A bizonyítékok okszerű mérlegelése pedig ebben a körben a másodfokú bíróságot is köti. (BH 2006. 403.)

Mindezekből megállapíthatóan a felperes kellő alap nélkül számolt a korábbi szerződésben meghatározott vállalkozói díjjal, mert azt utóbb a felek módosították. Miután pedig a módosított szerződés szerinti vállalkozó díjat pedig az alperesek a felperes által is elismerten megfizették, a felperes további díjigényt nem érvényesíthet alappal az alperesekkel szemben.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú eljárásban vesztes felperes a Pp.239.§-a folytán alkalmazandó Pp.78.§ (1) bekezdése alapján viselni köteles a másodfokú eljárásban felmerült saját, valamint az alperesek perkötségét. Az alperesek jogi képviselőjének munkadíját az ítéletábra a Pp. 79.§ (1) bekezdése, valamint a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2), (3), (5) és (6) bekezdései alapján - a per egyéb adataira figyelemmel - a kifejtett ügyvédi munka mérlegelésével és a pertárgyérték alapulvételével Áfa-val növelten 50.000,- forintban állapította meg.

Köteles továbbá a felperes az Itv. 59.§ (1) bekezdése, valamint az alkalmazandó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján az államnak felhívásra megfizetni az illeték-feljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illetéket.

Győr, 2012. évi január hó 17. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr.Bajnok István sk.
előadó bíró

Dr.Menyhárdné dr.Sarmon Hedvig sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó